

عنوان مقاله:

عاشقان مست دل از دست داده (مروری بر احوال و آراء رابعه عدویه، بایزید بسطامی، حمدون قصار، حلاج)

محل انتشار:

دوازدهمین کنفرانس بین المللی مطالعات زبان، ادبیات، فرهنگ و تاریخ (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

ریحانه ناظم زادگان - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

مسلك تصوف از گرایش های عرفانی و درون گرایی است که با ظهور اسلام و بسط آن در میان امت های اسلامی مطرح شد. صوفیان نخستین با تکیه بر آموزه های قرآن و سنت، سعی نمودند که از دنیاگرایی بپرهیزند و بدین سبب برای تزکیه نفس و رسیدن به معرفت الهی، زهد را اختیار کرده اند. رابعه بلخی، از «محبیت» سخن گفت و طریقی دیگر در پیش روی سالکان الیاله نهاد. او عشق حقیقی را برگزید و معتقد بود که عشق، ابزاری است که آدمی را به خداوندی رساند. بایزید و حلاج نیز با دست آویز قراردادن عشق، به معرفتی نایل آمدند که خود و خدای خویش را در مقام وحدت دیدند. تصوف راستین اولیه، با ظواهر درآمیخت و کسانی چون حمدون قصار با قیام در برابر ریاکاران، فرقه ملامتیه را پایه گذاری نمود و سرزنش و ملامت شدن هدف خویش قرار داد. در این پژوهش با ذکر مطالبی در باب تصوف، مرور بر احوال و افکار رابعه عدویه، بایزید، حمدون قصار و حلاج کرده و زندگانی آنان را از نظر گذرانده ایم

کلمات کلیدی:

تصوف، رابعه، بایزید بسطامی، حمدون قصار، حلاج.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1515220>

